

Sveikas, broli,

Jau prabėgo keturi mėnesiai, kai mes matėmės. Tai buvo smagu, kai tu buvai čia, namuose. Prisimeni, kaip mes žaidėme lauke: padėjai man statyti sniego senį, mėtėmės sniego gniūžtėmis... Liūdna man be tavęs...

Kaip tu gyveni? Koks oras pas jus? Mūsų padangėje nuolat šviečia saulė. Jau ir mokytis nesinori, nors tu man liepei pasistengti, kad pažymiai pusmetyje būtų geresni.

Neskubu po pamokų eiti namo. Žingsniuotu gėrėdamasis mūsų miškeliu, stebėdamas paukščius. Vakar per kelią prašliaužė gyvatė. Tikriausiai gyvatė, aš nepažįstu ten tų rūšių. Gerai, kad kokia mašina nevažiavo, būtų suvažinėjusi. Su tėčiu žadame eiti aptverti skruzdėlyno (to, kur tu buvai aptvėręs), nes senoji tvorelė jau visai supuvusi. Aišku, pasiruošime ir šakaliukų dygstantiems žirniams. Pasiimsiu tavo dovanotą peiliuką, kurį labai saugau. Rudis tik ir laukia, kada galės be pavadėlio bėgioti po mišką.

Gegužės 11 dieną su klasės draugais važiuosiu į ekskursiją. Žadame aplankyti IX fortą, zoologijos muziejų, aviacijos muziejų. Man tai tikrai patiks, nes nesu buvęs Kaune. Bendraklasiai visada labai linksmi, išdaigininkai, neleidžia nė trumpam pabūti rimtam.

Tai va, Justai, ne mokslai man berūpi. Noriu atostogauti...

Papasakok, kokį dabar tu dirbi darbą. Žinau, kad ilgai vienoje vietoje neužsibūni. Kada galėsiu pas tave atvažiuoti? Gal jau reikia bilietus užsakyti?

Lauksiu tavo atsakymo. Labai tave myliu.

2016-05-09

Venta

Tavo brolis Gytautas

